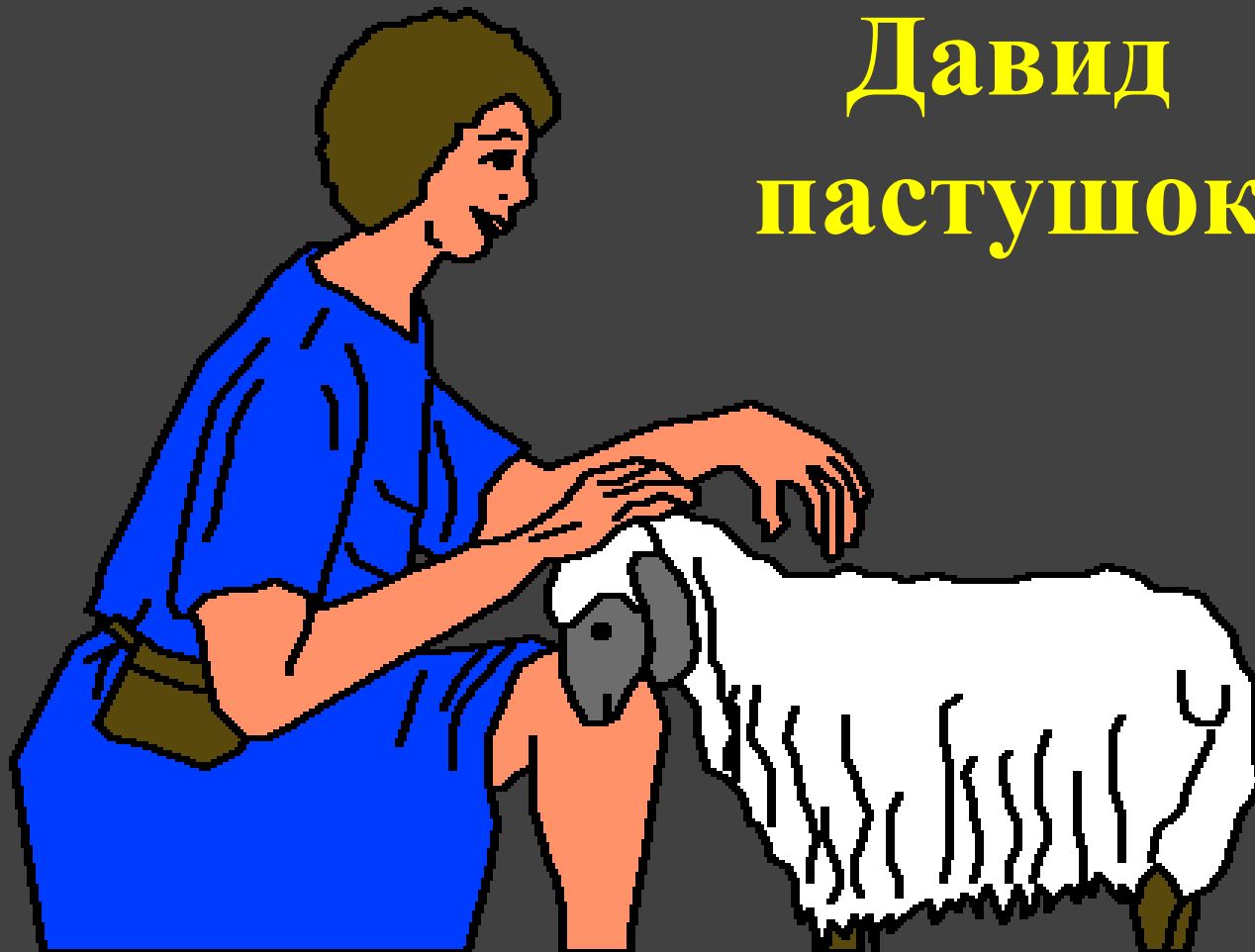


Біблія для дітей  
представляє

Давид  
пастушок



**Написано: Edward Hughes**

**Ілюстровано: Lazarus**

**Адаптовано: Ruth Klassen**

**Перекладено: Boris Trachenko**

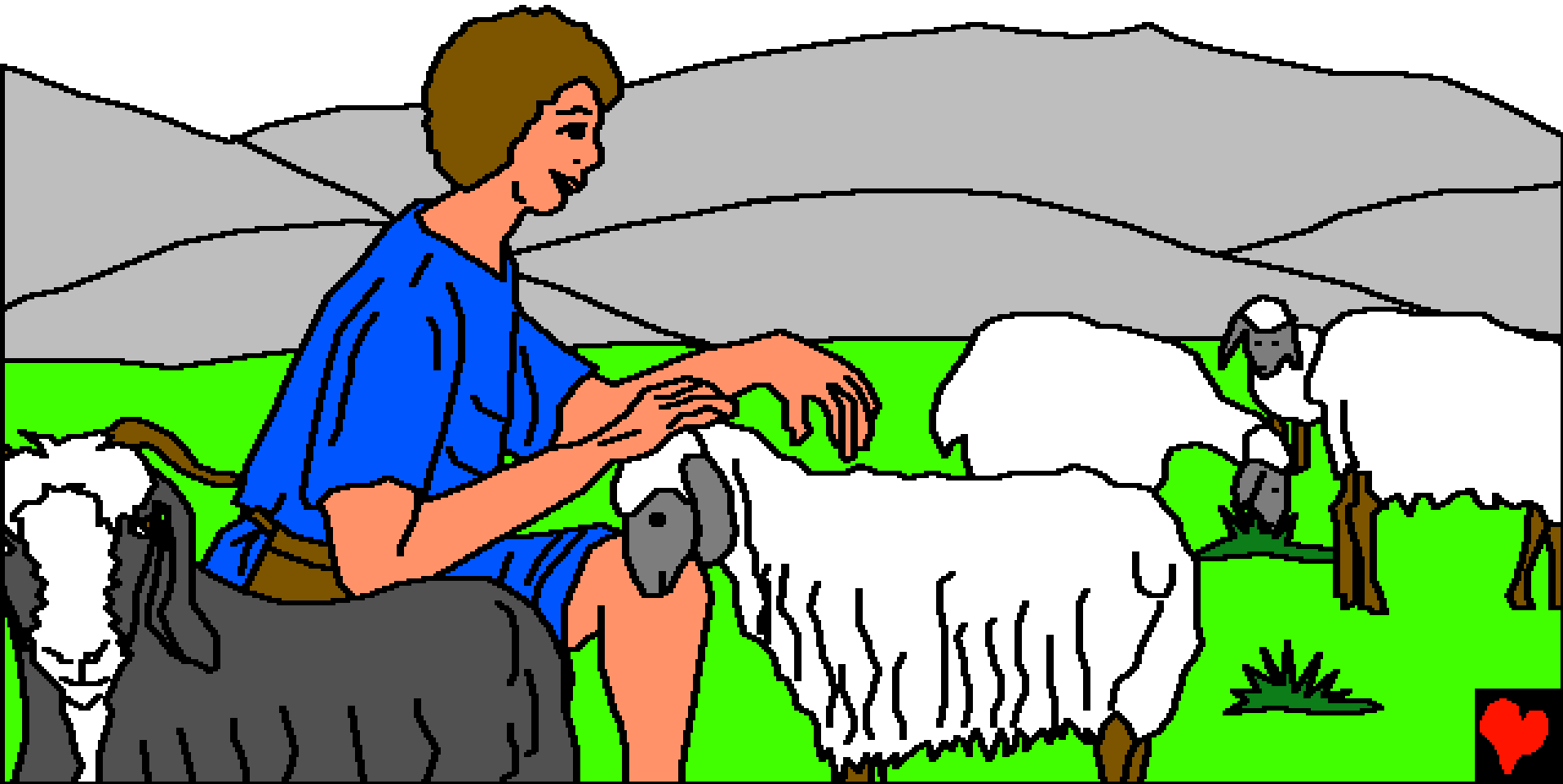
**Видано: Bible for Children**  
**[www.M1914.org](http://www.M1914.org)**

**©2007 Bible for Children, Inc.**

**Ліцензія: Ви маєте право копіювати або друкувати це оповідання,  
якщо копія не призначена для продажу.**



**Багато часу тому, за днів царя Саула, царя ізраїльського, хлопчина на ім'я Давид допомагав сіма своїм братам доглядати за отарами свого батька. Хоч Давид був і наймолодший, та був він сильним, хоробрим хлопцем, який довірявся Богу.**



**Одного разу на отару напав лев, щоб схопити маленьке ягня собі на поживу. Але Давид відбив його у лева. Відтягнувши ягня геть, він схопив рикаючого звіря за бороду і вбив його. Давид знав, що йому допоміг Бог.**



**Самуїл, пророк Божий, ще сумував через те, що цар Саул дуже підвів Бога. “Аж доки ти сумуватимеш за Саулом? – докорив Бог Самуїлу, -**

**Пошлю тебе до віфлеємлянина Єссея, бо Я наглянув Собі царя між синами його”. Єсей був батьком Давида.**



**Хоч Самуїл знав, що цар Саул міг вбити його за пошуки іншого царя, пророк послухався Бога.**





**Коли Самуїл прибув,  
Єссей провів перед ним  
сім своїх синів. І Самуїл  
сказав Єссею: “Цих не  
вибрав Господь”.  
Залишався лише Давид,  
наймолодший. Привели  
Давида. І Господь  
сказав: “Устань, помаж  
його, - бо це він!”**



**У Сауловому палаці Дух Господній відійшов від Саула, і він зробився дуже великим диваком. Його**

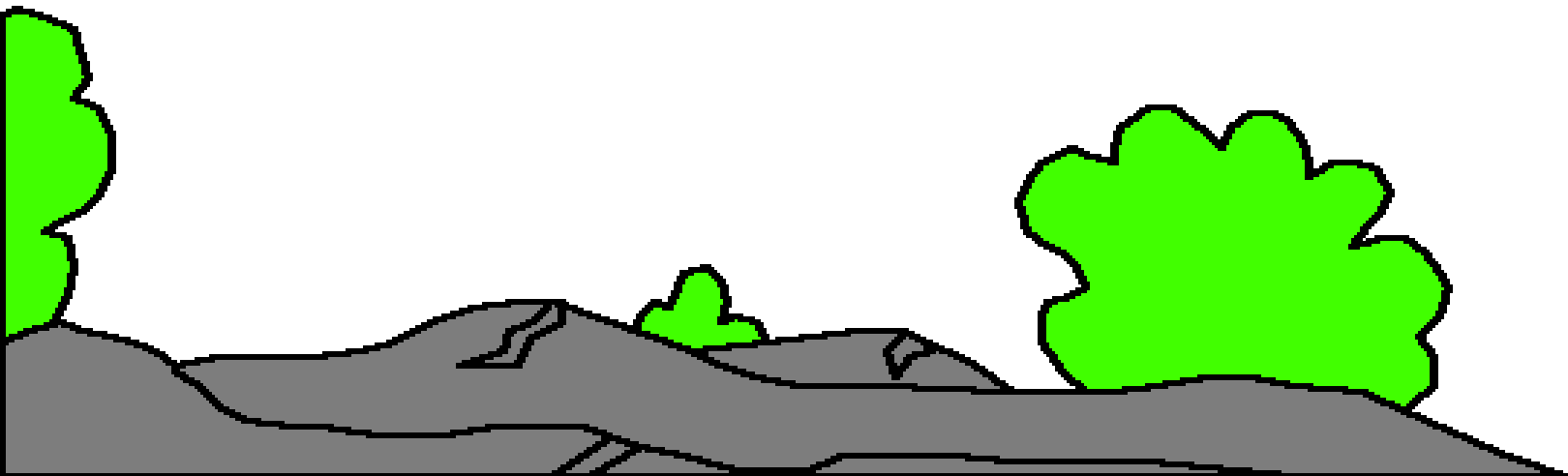
**слуги думали, що добра музика вгамує розсудок Саула. Один з них знав юнака, який добре грав на арфі. Чи знаєте, хто був той юнак? Так, це був Давид.**



**Давидова музика заспокоювала Саула і допомагала йому роздумувати ясно. Саул попросив Єссея відпустити Давида служити при царі. Щоразу, коли Саул мав приступ пригніченості та страху, Давид грав йому на арфі. Це допомагало.**



**Коли Давид пішов додому, Саул мав велику битву з филистимлянами. Давидові брати билися в армії Саула. Єсей послав Давида на поле бою віднести їжі своїм братам і дізнатися, як їхні справи.**



**Филистимлянський велетень Голіаф налякав всіх  
ізраїльських вояків.**



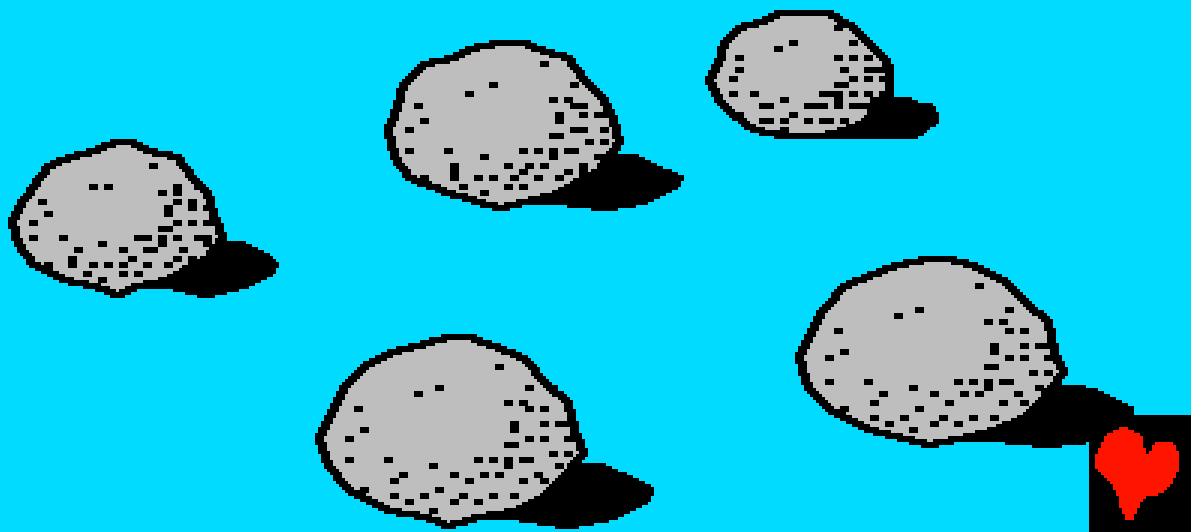
**“Оберіть собі кого, і нехай він зійде до мене, - кричав Голіаф, - Якщо він зможе воювати зо мною, і вб’є мене, то ми станемо вам за рабів. А якщо переможу його, і вб’ю його, то ви станете нам за рабів, і будете служити нам”. Всі ізраїльські чоловіки**



**тікали від велетня і дуже лякалися, коли бачили його.**



**Тоді Давид сказав Саулу: “Хай не лякається нічиє серце через нього. Раб твій піде, і буде битися з отим филистимлянином”. Саул хотів, щоб Давид одяг панцера і взяв меча. Але замість того Давид взяв свою пращу і підібрав п’ять вигладжених камінців із потоку.**



**Голіаф засміявся, коли побачив, що Давид навіть не має панцера. “Я твоє тіло віддам птаству небесному та звірині польовій”, - ревів він. “Я йду на тебе в**

**ім’я Господа, - відповів**

**Давид, - Сьогодні**

**віддасть тебе**

**Господь у мою руку,...**

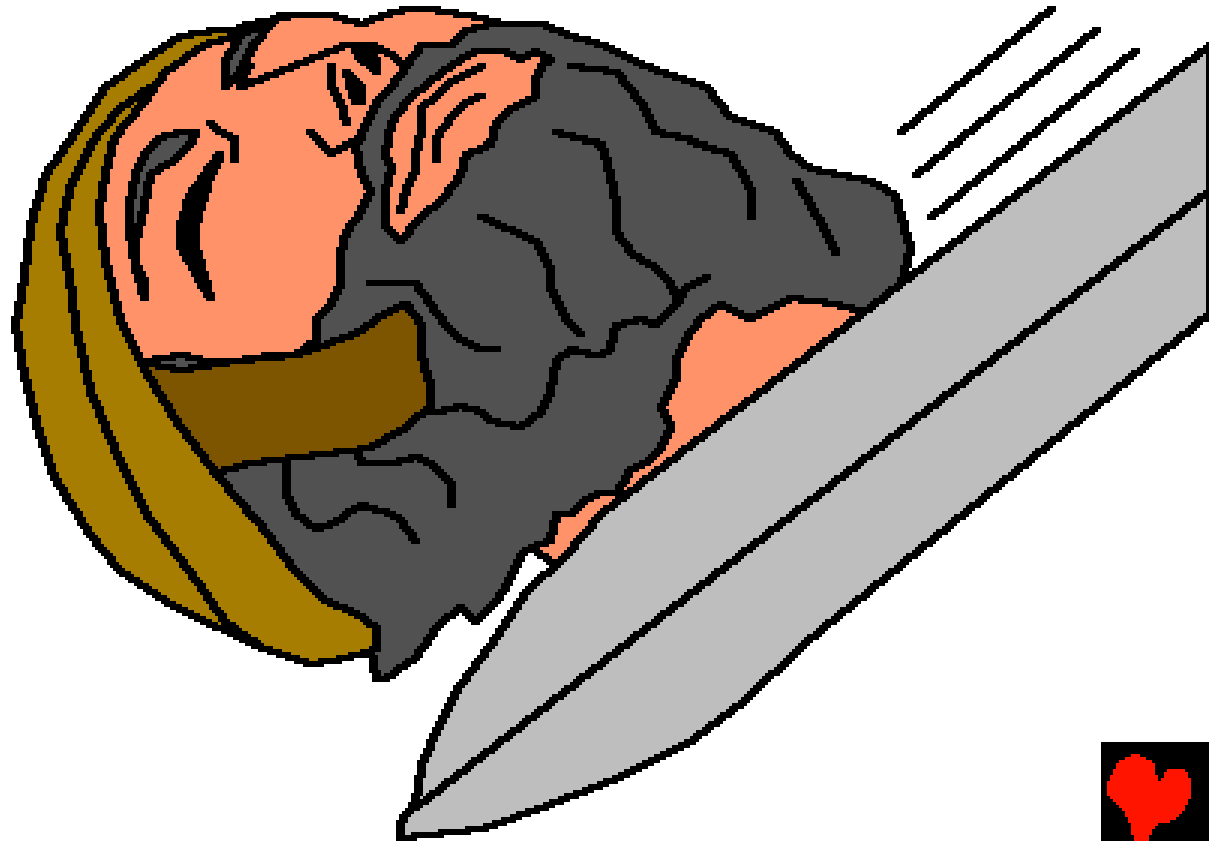
**бо це війна Господа.”**



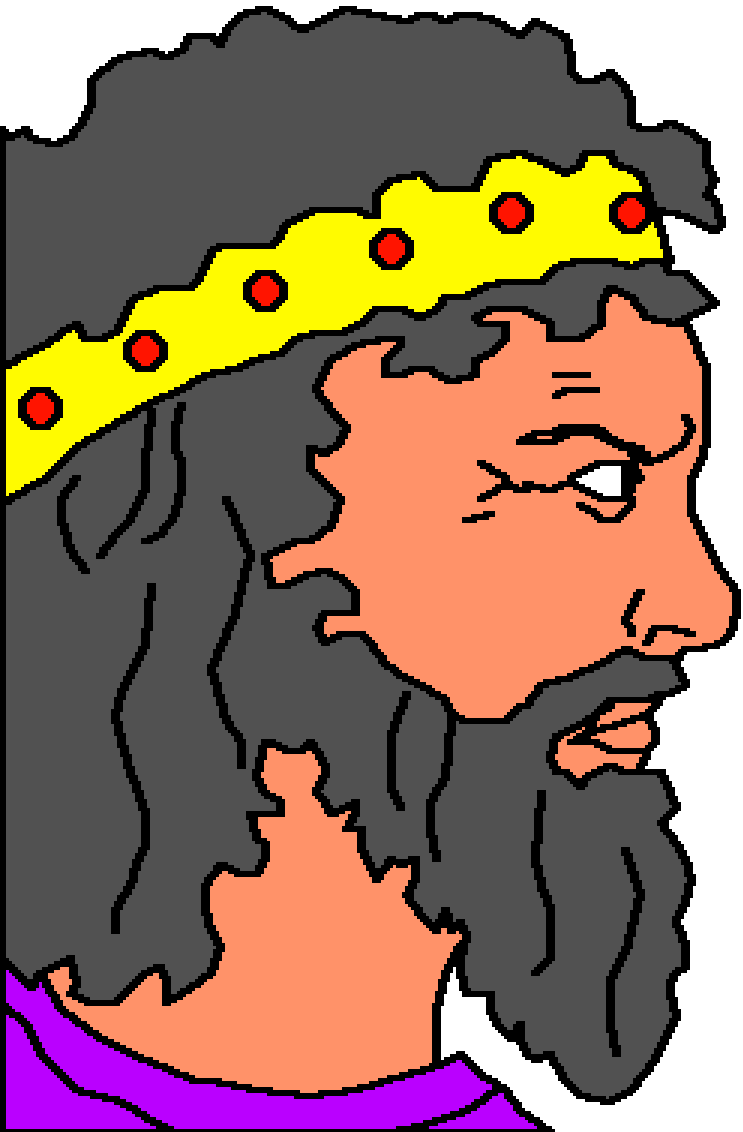
**Тоді Давид побіг просто на Голіафа. Поки він біг, він випустив одного каменя зі своєї пращі, - просто у Голіафове чоло. Голіаф впав!**



**Давид швидко підібрав здоровенного Голіафового  
меча і відтяв йому голову. Коли филистимляни  
побачили, що Голіаф мертвий, вони побігли,  
рятуючи своє життя.**

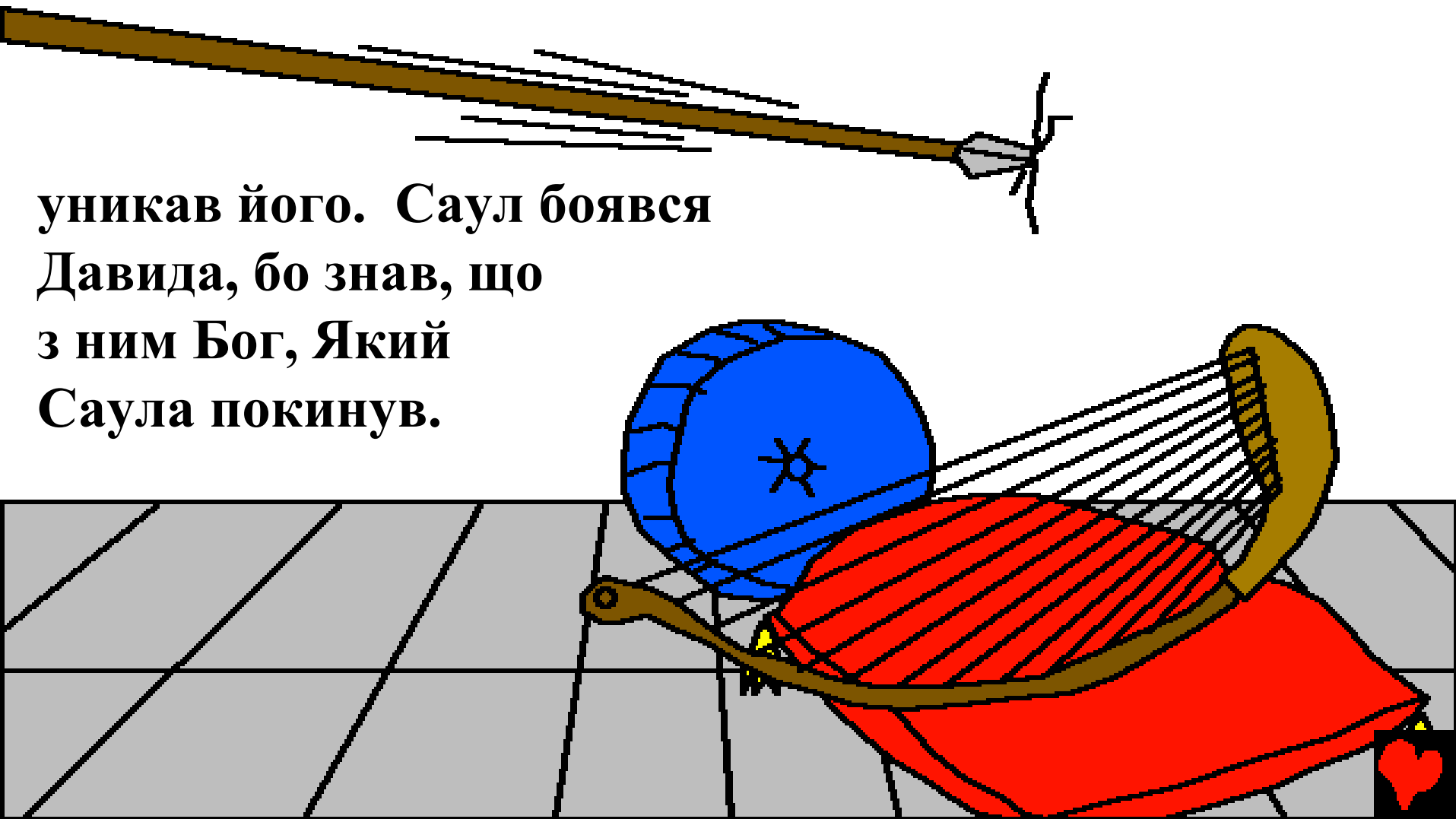


**Цар Саул не пам'ятав, що це був той самий Давид, який потішав його грою на арфі. Він поставив Давида на чолі своєї армії, а потім почав заздрити, коли люди вшановували Давидові перемоги.**



**Розум царя Саула знов засмутився. Отже Давид знов грав йому, намагаючись заспокоїти його. Саул тричі кидав списа у Давида. Але кожного разу Давид**

**уникав його. Саул боявся Давида, бо знав, що з ним Бог, Який Саула покинув.**



**Але Джонатан, Саулів син, любив Давида, як брата.  
“Батько мій Саул хоче вбити тебе”, - попереджав він  
Давида. І Давид втікав. Саулова жінка  
поклала домашнього божка у ліжко  
Давида і випустила його через вікно серед  
ночі. Коли Саулові посланці  
прийшли вранці, Давида вже  
не було.**



**Давид мав тікати далеко від Саула. Перед тим, як він втік, вони склали умову з Джонатаном. Вони домовились, що завжди допомагатимуть один одному.**



**Хоч це було сумно, але друзі мали розлучитися.  
Давид пішов шукати місце, де він міг би жити, не  
боячись, що його знайдуть Саулові солдати.**



Прощавай, фараоне!

Оповідання з Божого Слова, Біблії,

знаходиться у

Книзі Вихід, голова 4-15

“Вхід у слова Твої світло дає.”

Псалом 119:130



Кінець!



Біблійне оповідання розкажує нам про чудового Бога, Який створив нас і бажає, щоб ми Його знали.

Бог знає, що ми робили недобрі речі, які Він зве гріхом.

Покаранням за гріх є смерть, але Бог любить тебе так сильно, що Він послав Свого Єдиного Сина, Ісуса, померти на хресті

й бути покараному за твої гріхи. Потім Ісус повернувся до життя й пішов додому у Небеса! Якщо ти віриш у Ісуса і попросиш Його простити твої гріхи, Він це зробить! Він прийде й тепер житиме у тобі, і ти завжди житимеш разом з Ним.

Якщо ти віриш, що це правда, скажи Богу: “Дорогий Ісусе, я вірю, що Ти Бог і зробився людиною, щоб померти за мої гріхи, щоб я тепер міг мати нове життя і одного дня пішов бути з Тобою назавжди. Допоможи мені слухатися Тебе і жити для Тебе як Твоя дитина. Амінь.”

Читай Біблію і щодня говори з Богом!

Євангелія від Івана, 3:16

